

פניני מבשר טוב

ליקוטי אמרים מתורת כ"ק אדמו"ר שליט"א
מביאלא

פרשת נצבים וילך

וישרה. שיש בחינות עמידה בעקמומיות ומפותלות בהרבה סבכים רח"ל, כענין שנאמר [דברים לב ה'] 'דור עיקש ופתלתול'. ועל כך נכרתה ברית 'אתם נצבים', בהתייצבות קומה זקופה שלמה וישרה, לנתק עצמו מכל התסבוכות שנתקע בו במשך השנה החולפת, ולהתכונן לקראת התייצבותו כבני מרון להמלכתו יתברך.

ליל שבת נצו"י, תשס"ט

וְהִתְבָּרַךְ בְּלִבְבוֹ לְאָמַר שְׁלוֹם יִהְיֶה לִּי כִּי
בְשָׂרְרוֹת לִבִּי אֶלֶף וּגּוֹ'. לֹא יֵאָכֵה ה' סֶלְחָה
לֹא וּגּוֹ'. (כט יח-ט)

ובודאי אין הדברים כפשוטם, שאם מדובר על עשיית עבירות, הרי לא יתכן שיאמר "שלום יהיה לי", וכי אינו מאמין שיש דין ויש דיין.

אלא המדובר בדברים שבני אדם מזלזלים בהם, ואינם מכירים כלל שהם עבירה ודבר פסול. וכמו שנתבאר בעניינים

הכנה לראש השנה להתייצב בלא תסבוכות
עיקשות ופתלתול

אתם נצבים היום. (כח ט)

איתא בזוהר הקדוש [ח"ג פנחס ולא.]:
'בכל אתר 'ויהי היום' דא ראש השנה'. ולפי
זה כתבו בספרים הקדושים אף בפרשה דידן
'אתם נצבים היום', זה ראש השנה ורומז
לאשר שנו חכמים במשנתנו [ר"ה טז.],
'בארבעה פרקים העולם נידון וכו', בראש
השנה כל באי עולם עוברין לפניו כבני
מרון, שנאמר [תהלים לג טז] היצר יחד לבם
המבין אל כל מעשיהם'.

ובקריאה זו יש בה שורש דראש השנה,
כשם ששבת שלפני הפסח נקראת 'שבת
הגדול', וכן בשבת שלפני שבועות, ושבת
שלפני יום הכיפורים. כן שבת שלפני ראש
השנה יש בה משורש הראש השנה, ומכינה
את ישראל לקראת 'אתם נצבים היום',
להתייצב לפניו כבני מרון, ולהמליכו על
עצמו ועל כל העולם.

ואשר תפס הכתוב כריתת ברית זו
בלשון 'נצבים' דייקא. נראה שורש תיבת
נצבים, הוא התייצבות בקומה זקופה

החברים מ'השטיבל'
יברכו אותך.

השי"ת חפץ בתשובתו, ולא יקבל סיוע ועזר על התשובה, בהיות שהוא רקוב בפנימיותו והולך בשרירות ליבו הרע, ולפיכך אף כי באמת השי"ת "רוצה בתשובת רשעים", ברשע כזה לא יאבה בדבר, ולא יקבל סיוע מאתו יתברך.

אבל באמת גם זה הרשע באם יתעקש לשוב בכח גדול, ויתמיד בעקביות ויתעקש לשוב אליו יתברך, כודאי תקבל תשובתו ויסלח לו ה', שבודאי אין דבר בעולם העומד בפני התשובה.

ועל כן לא נאמר בפסוק "לא יסלח לו ה'", אלא "לא יאבה ה' סלוח לו", שלא ירצו בו להשיבו מלמעלה, ולא יקבל הסיוע דלעילא, אבל אם בכל אופן ישוב ויתעקש לצאת מהרגליו הרעים כודאי יקבלו השי"ת. ירח איתנים תשע"ג (נעילת ההג ר"ה)

|| פרשת וילך ||

וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הֲלֵא עַל כִּי אֵין אֱלֹקֵי בְּקַרְבֵּי מִצְאוּנֵי הָרְעוֹת הָאֵלֶּה. (לא יז)

וכתבו בספרים הקדושים דמה שנאמר "ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה". היינו: דזה בעצמו עבירה, מה שאדם באיזה מצב שהוא אומר "אין אלקי בקרבי". ועליו לדעת מה שאמר הבעש"ט הק' צוקללה"ה: הלוואי שאזכה לאהוב הבן יחיד שלי, כמו שהקדוש ברוך הוא אוהב הרשע היותר גדול מישראל. והרה"ק מקאמרנא צוקללה"ה הביא: "אמר מרן הריב"ש טוב לתלמידו הרב מקאלאמע, אביו של הצדיק ר' נחמן ז"ל: את הקל שבקלים והפחות שבפחותים

שבין אדם לחבירו, שבני אדם מזלזלים בהם ואינם עושים על זה תשובה, ונראה להם כדבר המותר וכדבר הרשות.

וכמו כן בדברים הרשותיים, נראה לו שהוא דבר של רשות, ולכן אומר בלבבו 'שלום יהיה לי'. וכן הפורש עצמו מן הציבור, חושב בלבו שילך בשרירות ליבו. אך 'לא יאבה ה' סלוח לו', כי דברים אלו לא רק שמעכים את התשובה, אלא עושים אותו לרשע ומנוול כמו שנתבאר.

וכאשר יזכה האדם שהשי"ת יאיר את עיניו, וידע כמה חמורים עניינים אלו, ויעשה תשובה אף על דברים אלו. - בזה תקבל תשובתו, ויזכה להתהפך להיות לאיש אחר, ויחול אצלו שינוי אמיתי, ויתהפך ממש לאיש אחר.

ירח איתנים תשע"א פרק ג

גם רשע גמור אם יתעקש תשובתו תקבל
לֹא יֵאבֶה ה' סָלַח לוֹ וְגו'. (כט יט)

איברא, אף הרשע הגמור אם ירצה באמת לשוב ולעזוב דרכו הרעה, כודאי יקבל השי"ת תשובתו, ואין דבר עומד בפני התשובה, אלא שמעיקרא אין נותנים לו סיוע בזה כמו שנתבאר, אחר שנראה שאין כוונתו לשלם חובותיו.

ועל כך הדגיש הכתוב [פסוק יח-ט] "פן יש בכם שורש פורה ראש ולענה וגו', לא יאבה ה' סלוח לו וכו'". שמבואר דין הרשע הגמור שורש פורה ראש ולענה, דהיינו שאין בכוונתו וחפצו לטוב. שעליו נאמר "לא יאבה ה' סלוח לו", כלומר שאין

טוב עליון, היינו שנדמה בנפשנו שהמציאות האמתית בעולם היא כפי ההעדר והפחיתות שנראים לעינינו, ודבר זה נחשב שההסתרה בעצמה היא בהסתרה, והוא הסהר הפנים שאמר הכתוב "ואנכי הסתר אסתיר פני מהם ביום ההוא". וגדר "הסתר בתוך הסתר" הוא, שההסתרה בעצמה היא בהסתרה, שגם האמונה בטוב הגנוז נחלשה. וחושבים שהמציאות האמתית היא כפי ההעדר והפחיתות שנראים לעינינו.

וכבר אמר הבעל שם טוב הקדוש שמפחד מאד מכך, כמו שמוכא בסה"ק תשואות חן [ויחין]. ולכן עיקר העצה להתחזק בזמנים אלו, היא האמונה השלימה במעלתם וגדלותם של זמני הגלות ועקבתא דמשיחא, כי בכוח ידיעת סגולת זמנים אלו, ליתן חוסן נפשי וחיוזוק לכל איש ישראל באשר הוא. וזו מטרת הספר הזה "ברכה של גלויות" - לגלות בעזה"ת את האמת בגדולת וחשיבות זמנים אלו. והמאמין במעלת דורות אלו, מובטח הוא: כי לא זו בלבד שלא ירד ברוחניות בזמנים קשים אלו, אלא אדרבה יתעלה לרום המעלה.

ברכה של גלויות, מבווא עמ' ב

אשר הוא בדעתך, אני אוהב אותו יותר מן מה שאתה אוהב את בנך יחידיך".

מנש"ט דברים (ס"ג תשס"ד) עמ' רנה

וְאֲנֹכִי הִסְתַּר אֶסְתִּיר פְּנֵי בְיָוִם הַהוּא. (לא יח)

דיסוד ההסתרה פנים שבזמן הזה, הוא כמאמר הכתוב "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא". והכונה 'ההוא' היינו, המיוחד - אפילו בשבת קודש, שיצטרכו לדרוש ולחפש, כדי לגרום להשראת השכינה - שהרי אמרו חז"ל: מעולם לא זזה שכינה מקרב ישראל, אפילו בשבת של חול. והכונה שבת של חול הוא על הימים הללו דעקבתא דמשיחא, שנראים כחול, מצד ההסתרה פנים והחשכות.

מאמר שבת מעין עוה"ב [בראש ספה"ק ישרי לב] עמ' ו

וְאֲנֹכִי הִסְתַּר אֶסְתִּיר פְּנֵי בְיָוִם הַהוּא. (לא יח)

ועיקר הקושי בזמנים אלו הוא, שחסרה מאתנו הידיעה שבתוך כל ההסתרה הזה גנוז

לומד יקר. מערכת 'פנינים יקרים' צריכה את עזרתך!

ברוך ה' אנו עומדים בפתחה של השנה השמינית, בהם יוצאים מדי שבת בשבתו גליונות מושקעים ביותר מתורת רבותינו הקדושים, תוך הדגשה על כחירת מאמרים שווים לכל נפש בעריכה טובה והגשה נאה, המסייעים בלימוד הספרים הקדושים. וזכות ומחייב היא לנו להעלות על שולחנם של כל אנ"ש.

היו שותפים עמנו, להחזיק את הקיים, לגדול ולהתרחב, והחברים שלצידכם בשטיבל, הלומדים והוגים מידי שבוע בגליון ופנינו - יברכו אתכם!

קחו לפחות שבוע בשנה לתרומה, או בהו"ק 15 ש"ח לחודש, וזכות הרבים תהיה תלויה בכם. אין לך מליץ טוב לקראת יום הדין כזיכוי הרבים.

||| לימי הסליחות |||

שינוי הגדרת ימי הסליחות משאר ימי אלול – לביקור המומים שבאדם

ויש לבאר עיקר עבודת ימי הסליחות וסגולתם, דהנה בעבירות שחטא האדם ופגם ח"ו בכל מיני פגמים בנפשו, הרי ודאי פשיטא שצריך לשוב עליהם. ועל כך נתקן כל חודש אלול שהוא חודש התשובה כמבואר בטור [ריש סי' תקפ"א]: "לכן התקינו חז"ל שיהיה תוקעין בר"ח אלול בכל שנה ושנה וכל החודש, כדי להזהיר ישראל שיעשו תשובה, שנאמר [עמוס ג ו] אם יתקע שופר בעיר וגו'". וביותר בעשרת ימי תשובה ושבת שובה ויום הכיפורים, שהם זמני התשובה על כל העבירות בכלל ובפרט, לטהר ולנקות כל אדם את נפשו מכל חטא ופגם.

אבל אלו הימים ימי הסליחות, נראה מדברי הפסוקים שעיקרם לתקן ולבער המומים שבאדם, ולא דוקא לנקות את החטאים והעוונות, אלא לשרש אחר מומים הקשים המורשיים בלב. שהמומים שבלב ונפש האדם אף אם אינם עבירות ממש, מכל

מקום הרי הוא מתרחק מהשי"ת על ידי אותם המומים, ולא שייך כלל שיהא מתקרב אליו.

ועד כדי כך ייתכנו מומים באדם, שהוא נחשב בהם לשונא של הקב"ה ח"ו וכמו שיבואר לקמן מדברי חז"ל, וזהו לעתים עוד יותר גרוע מעבירות ופגמים, שהרי האדם שהוא נחשב לשונא של הקב"ה ח"ו הרי ודאי דאין שייך כלל שיהא מתקרב אליו יתברך באלו הימים.

שהרי יסוד כל ענין ועבודת ראש השנה הוא להמליך את הקב"ה על כל העולם ועל עצמו ג"כ, ובאם האדם הוא שונא להקב"ה ומתועב אצלו יתברך ח"ו הרי בנקל להבין שאינו שייך כלל לענין זה להמליך הקב"ה מאחר והוא שונאו ח"ו.

ועל כך נתקנו ימי הסליחות, שצריך לתקן בהם אותם המומים, ומסוגלים הם ביותר לכך, כדי שלא יהא שנאו חלילה ומאוס אצל הקב"ה. ואדרבה יהא אהוב ומרצה לפני המקום ברוך הוא, וימצא חן לפניו, ובזה יהיה שייך להתקרב אליו יתברך כשיעבור לפניו כבני מרון.

ירח האיתנים תשע"ג עמ' כב

תורת רבויה"ק

נצבים-וילך.

שמעתי פעם מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א תחת אחד השיחי"ם, שבעת שעלה על כס הרבנות בעיר לוגאנא, היה זה בשבת פרשת נצבים וילך, ואמר בדרך צחות, שאם כולם יהיו 'נצבים' לצידו בעבודת הקודש, אזי 'וילך', שיוכל לנהג את עניני הרבנות והכל ילך על מי מנוחות, אך באם 'נצבים' היינו שאם לא יסייעו בעדו, והיו נצבים על עמדם ללא נקיפת אצבע, אד 'וילך', העסק אבוד וילך... (מתנת יד מועדים עמוד ס"ח, מהרה"ח רבי נתן דוד וינברג שליט"א, נכד מרן אדמו"ר שליט"א)